

hele Tiden har anset det for, nemlig et høist uheldigt Forsøg paa at skyde Alderdomsforsørgelsen fra sig og stille et Surrogat op, som i Virkeligheden ikke er nogen som helst Alderdomsforsørgelse men kun en Modifikation i den nuværende Fattighjælp, som man giver Stin af Alderdomsforsørgelse.

Harald Jensen: Som ærede Medlemmer ville erindre, tillod jeg mig ved 1ste Behandling at betegne det, som der blev hdet ved dette Lovforslag, som Fattighjælp og kun som Fattighjælp og ikke som andet. Det er ud fra dette Synspunkt, at jeg og mine ærede Meningsfæller have tilladt os at stille nogle Ændringsforslag. Vi havde to Veje at gaa i saa Tilfælde; den ene var at søge at bringe Indholdet i Overensstemmelse med Lovforslagets Titel, den anden at bringe Titlen i Overensstemmelse med Lovforslagets Indhold. Vi vare imidlertid klare over, at skulde vi bringe Indholdet i Overensstemmelse med Titlen, vilde vi være nødsagede til at skrive et fuldstændigt nyt Lovforslag, vi vilde blive nødsagede til paa ethvert Punkt at sætte nye Tanker ind i Loven, i det hele gøre en Række af betydelige Forandringer, for at Loven kunde faa en saadan Skikkelse, at man kunde være berettiget til at kalde den en Alderdomsforsørgelseslov. Vi have derfor, da vi vidste, at en saadan gennemgribende Forandring af Lovforslaget ifølge foreliggende Aftaler o. s. v. ikke vilde kunne gennemføres, men at det vilde være et temmelig unyttigt og spildt Arbejde, tilladt os at gaa den anden Vej, nemlig at bringe Titlen i Overensstemmelse med Indholdet, og altsaa kalde Loven det, som den i Virkeligheden er, en Understøttelse til trængende udenfor det offentlige Fattigvæsen i Stedet for det, som den lyder paa, en Alderdomsunderstøttelse. Under 1ste Behandling tillod jeg mig ved at sammenholde de forskellige Paragraffer at paavise, hvorfor min Opfattelse af Forslaget som kun værende en Fattighjælp og ikke andet, var rigtig, og jeg skal da nu indskrænke mig til at anbefale ærede Medlemmer i saa Henseende at støtte mig i at bringe Titlen i Overensstemmelse med Indholdet. — Med Hensyn til de andre af os stillede Ændringsforslag skal jeg ligeledes i det væsentlige henvise til, hvad jeg under 1ste Behandling har fremsat angaaende de Tanker, der ligge til Grund for Ændringsforslagene. Med Hensyn til vort Ændringsforslag under Nr. 2 til § 2 ville ærede Medlemmer se, at vi foreslaa Punkt a. forandret saaledes, at naar en Mand i de sidste 10 Aar, før han begærer

sig understøttet, ikke har overtraadt de borgerlige Love, ikke har gjort sig skyldig i Handlinger, som i den offentlige Mening ere vanærende, vil han kunne erholde Understøttelse. Vi tro, at det er fuldstændig tilstrækkelig Indskrænkning paa dette Omraade. Med Hensyn til det andet Punkt, b. skal jeg kun paavise, at der ogsaa i vort Forslag dertil ligesom i det Forslag, der er stillet af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup) og Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg), er indsat det, at vedkommende skal have stilt sig ved sin Ejendom eller Formue for at kunne siges at have betaget sig selv Midlerne til Underhold og for derved at opnaa at kunne erholde Understøttelse, men vi have dog ment det rigtig, selv om disse Bestemmelser i betydelig Grad ere mildere end dem, der staa i Lovforslaget, dog at tillade Kommunalbestyrelserne at dispensere fra disse Bestemmelser, naar Omstændighederne tale derfor. Der vil i begge disse Tilfælde kunne paavises Forhold, hvor det vil være Synd og Uret, saafremt vedkommende bliver udelukket fra at faa disse tvivlsomme Goder, som dette Lovforslag hjemler dem. Med Hensyn til Punkt b. ville ærede Medlemmer ligeledes se, at vi ogsaa have strøget den Sætning, der handler om det uordentlige og ødsle Levned, og om, at Trangen paa lignende Maade er selvforskyldt. Vi mene, at der maa være Betyggelse nok i § 6, hvor Kommunalbestyrelsen hjemles Ret til at borttage Understøttelsen, naar som helst den vedkommende foretager Handlinger, der ifølge § 2 ville udelukke ham fra Afgang til Alderdomsunderstøttelsen. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, da jeg som sagt under 1ste Behandling temmelig vidtløftig indlod mig paa disse Forhold. Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 17 til § 5, da er dette fremkommet for dog muligvis at sætte en Begrænsning for det Minimum, som kan tilbydes de fattige, som skulle have Understøttelse ifølge denne Lov. Som det nu staa, vil det være Kommunerne muligt ganske rolig at putte de to Millioner eller den ene Million Kroner, som de erholde af Statskassen, i Kommunens Kasse og lade dem komme Statthederne til Gode i Stedet for at lade dem komme de fattige til Gode. Det er selvfølgelig vanskeligt paa dette Omraade at sætte en Grænse for et Minimum, men jeg tror dog, vi have fundet en saadan, idet vi ønske Paragraffen ændret saaledes, at Understøttelsen ikke maa være under, hvad der under lignende Forhold vilde blive tildelt som almindelig Fattighjælp med Tillæg af det